

בש"פ 2625/19 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2625/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבנר הררי

בקשה (שביעית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"א בניסן התשע"ט (16.4.2019)

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיב: עו"ד איתן סבג

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב החל מיום 27.4.2019 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב ונאשם נוסף הוגש ביום 24.3.2017 כתב אישום הכולל חמישה אישומים, ששניים מהם - האישום השלישי והאישום הרביעי - מיוחסים למשיב. כתב האישום תוקן בהמשך פעמיים, והמשך הדברים יתייחס לגרסתו האחרונה מיום 13.9.2018. עניינו של האישום השלישי בהנחת מטען על רכבה של הזמרת מרגלית צנעני, שלו נלווה אף משלוח מסרון אליה לפיו "זה היה פרומו". במסגרת אישום זה יוחסו למשיב ולנאשם הנוסף עבירות של קשירת קשר

לביצוע פשע, ייצור, החזקת ונשיאת נשק, וכן ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ, סחיטה באיומים ואיום בכתב לרצוח (הכול בצוותא חדא). האישום הרביעי נסב על הנחת מטען מתחת לרכבו של שחקן הכדורגל קובי מוסא, ובו מיוחסות לשניים עבירות של ניסיון רצח, קשירת קשר לביצוע פשע, ייצור, החזקת ונשיאת נשק, וכן ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ (הכול שוב בצוותא חדא).

3. בקצרה ייאמר כי ביום 12.3.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. יצוין כי החלטתו זו של בית המשפט המחוזי התבססה בין השאר על תסקיר של שירות המבחן מיום 13.8.2017, שלא בא בהמלצה לעצור את המשיב במתכונת של פיקוח אלקטרוני. עוד טרם נעצר המשיב עד תום ההליכים הוארך מעצרו פעמיים, אחת מהן בהסכמתו. בחלוף הזמן ניתנו ארבע החלטות נוספות בדבר הארכת מעצרו של המשיב – כולן שלא בהסכמתו – תוך הדגשת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. כמו כן, בחודש אוקטובר 2018 דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בקבעו כי המשיב לא הצליח לבסס טענה של כרסום בראיות נגדו, וכן כי מסוכנותו הגבוהה מתחדדת על רקע הרשעתו בחודש אוגוסט האחרון בגין עבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט שביצע בעת שהיה עצור בהליך הנוכחי.

4. המדינה טוענת כי מן הדין להיעתר לבקשה. זאת הן בהתחשב במסוכנות הנשקפת מן המשיב, המוצאת ביטוייה גם בעברו הפלילי המכביד, והן בהתחשב בכך שההליך המשפטי מתנהל כסדרו, הגם שמועד סיומו לא נראה באופק בשל מורכבותו והעדים הרבים שנדרשים להעיד בו.

5. מנגד, בא-כוחו של המשיב טוען כי הגיעה העת להימנע מהארכת המעצר. הוא מוסיף וטוען כי הראיות נגד המשיב הן מלכתחילה נסיבתיות ולא מבוססות, ואף מלין על סדר זימונם של העדים שהוביל לכך שהמתלוננים בשני האישומים אשר בהם מעורב המשיב טרם נשמעו בשלב זה.

6. לאחר שבחנתי את הדברים, אני סבורה שיש מקום להיענות לבקשה. אמנם המשיב עצור כבר חודשים רבים, וככל שתקופת המעצר מתמשכת, הכף נוטה יותר ויותר לעבר ההגנה על זכותו לחירות של העצור. אולם, אין משמעות הדבר כי בית המשפט יורה על שחרורו של אדם ממעצר מן הטעם הזה בלבד, וכל מקרה יבחן על-פי מכלול נסיבותיו (ראו למשל: בש"פ 4773/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (15.7.2015)). במקרה דנן, אני סבורה שנקודת האיזון בין האינטרס בדבר שלום הציבור וביטחונו לבין חלוף הזמן לא מובילה לשחרורו של המשיב, וכי יש להיעתר לבקשת המדינה ולהורות על המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח. זאת בעיקר לנוכח הרשעתו הטריוויאלית מלפני מספר חודשים בעבירות שביצע בעודו במעצר בהקשר שהוא רלוונטי במישרין להליך הנוכחי, אך גם לנוכח קצב התנהלותו של ההליך העיקרי שהוא סביר בנסיבות העניין. בהקשר זה יצוין כי עד כה התקיימו 35 דיוני הוכחות, נשמעו עשרות עדי תביעה, וקבועים תשעה מועדי דיון נוספים.

7. לפני סיום, אין צריך לומר כי הטענות שהעלה בא-כוחו של המשיב בשאלות הראייתיות – אין מקומן בהליך שבפני. לא למותר לחזור ולהזכיר, כי אך לפני חודשים ספורים דחה בית המשפט המחוזי את הטענות הנוגעות לכרסום ראייתי במסגרת הדיון בבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב, שהיא ההליך המתאים לדיון בשאלות מסוג זה.

8. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 27.4.2019 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עמוד 2

ניתנה היום, י"א בניסן התשע"ט (16.4.2019).

ש ו פ ט ת
